

ABONAMENTUL.

Un an . . . 40 Lei
 6 luni . . . 20 Lei
 3 luni . . . 10 Lei
 Un nr. . . 50 bani

Unirea

INSERȚIUNI

Un sir garmond.
 oară Lei 1-50 a doua
 și a treia oară Lei 1—

Manuscrise sunt a se
 trimite la Redacția
 „UNIREA” Blaj

Apare Sâmbăta în fiecare săptămână.

Unirea bisericilor

De Prof. Dr. Alexandru Rusu.

Chestiunea nu o punem noi. Pusă din partea taberei contrare, ea se discută în publicitate tot mai stăruitor și cum încheierile ce se fac nu ne sunt indiferente, evident, nu mai putem să nu o privim și noi în față.

Unirea bisericilor române s'a adus la suprafață prin chestiunea concordatului. Proiectul de concordat proclamă ideea *parității absolute* și cu toate că acest principiu este în cel mai deplin acord cu spiritul democratic al vremii, cu toate că prin el nu se primejdiesc, ci mai curând se promovează, interesele mari ale statului român, el trebuie combătut pe toate căile, pentru că așa o cer interesele mărunte ale bisericii autocefale române. Dominantă în vechiul regat și în Basarabia, această biserică vrea cu tot prețul să domineze, *nu numai cu numărul*, și în celelalte provincii ale României întregite și astfel chestiunea concordatului nu poate să adoarmă. Cum însă ea nu poate fi pusă direct și exclusiv pe teren confesional, fără primejdia de-a degenera și mai la vale decum a ajuns prin afirmația stupidă, că „concordatul Vaticanului este o blasfemie împotriva Duhului Sfânt”, chestiunea se agită pe tema națională, teren atât de fecund pentru cele mai variate și mai curioase exerciții de echilibristică patriotică.

Biserica noastră unită cu Roma este însă biserică unei însemnate părți a neamului românesc. Meritele ei naționale, pe cari le cunosc toți copiii de școală, nu i-le poate contesta suflul de om. Și dacă se găsesc oameni, cu adevărat incalificabili, cari caută dovezi pentru a scoate din luceferii renașterii românești dela Blaj toți atâția atleți ai urei bizantine contra Romei papale, este numai o dovadă mai mult, că internaționalismul atât de disprețuit al creștinătății române încapă foarte bine cu cel mai curat naționalism, cu cea mai înfocată dragoste de neam și de țară.

Și atunci, evident, biserică noastră, ai cărei fii au contribuit în așa de largă măsură la pregătirea și înfăptuirea României întregite, nu poate fi tratată în cadrele acestei țări decât pe picior de perfectă și deplină paritate cu oricare altă confesiune. Nici când — s'o știe asta oricine! — biserică aceasta a unui Inocențiu Micul, Maior, Șincai și Clain, biserică lui Micu Moldovanu și alui Augustin Bunea, nu se va împacă cu un tratament, care să-i umilească conștiința demnității câștigate prin jertfe atât de însemnate.

Lucrul acesta pentru noi este indiscutabil. Și cum oficialitatea așa numitei „legi românești” începe să-și dea seama de aceasta, înțelegând tot mai mult, că nu ne poate pune alături de Moslimii din insula Ada-Kaleh, pentru a-și putea valida anahronistele prerogative și privilegiile de dominațiune medievală ... a început, întâiu mai sfios, pe urmă tot mai stă-

ruitor, să ne invite cu glas de sirenă în tabera pravoslavnicilor dreptcredincioși ai ortodoxiei române.

Aceasta e geneza preagrațioasei invitări, încăpute mai nou pe coloanele prime ale unei gazete, pe care deocamdată nu vrem s'o numim, în forma următoare: „*În fața primejdiei de instrăinare tot mai pronunțată (!) care amenință pe frații greco-catolici atât prin încheierea concordatului, cât și prin direcția ultramontană (!), — pe care din timpul mitropolitului Vancea au încercat-o (sic!) câțiva doctori dela Roma a o încetățeni la cârma acestei biserici, din punct de vedere național și patriotic, remediul cel mai recomandabil ar fi reînțoarcerea acestor frați în sinul bisericii ortodoxe române*”.

Iată, pentru ce spuneam la început, că nu punem noi această chestiune; dacă se pune însă și dacă se pune forma aceasta, avem datorința de-a ne spune și noi cuvântul.

Dar să nu se sperie nimeni. Nu avem de gând și nici nu este locul în cadrele unui articol de gazetă, să stăruim mai pe larg asupra motivelor de ordin religios și teologic — cari *singure* sunt hotărâtoare în chestiune — pentru cari biserică noastră nu poate îmbrățișa acest „recomandabil” și atât de recomandat „remediu”.

Convingerea noastră adâncă este, că — sub acest raport n'avem nimic de remediat. Din punct de vedere religios ne găsim în comunitate cu acel creștinism, care pe lângă admirabila unitate de credință a celor peste treisute milioane de credincioși din toate neamurile, reprezintă și cea mai desăvârșită unitate de guvernare, simbolizată prin mistica stâncă pe care Mântuitorul a zidit biserică sa. Și dacă în legătură cu această unitate ne aducem aminte de svârcolirile aproape neputincioase, prin cari cele patru părți (până acum toate autocefale!) ale bisericii ortodoxe române, se străduesc, acum de doi ani, se găsească calea și temeiul unei conduceri unitare, unei unice cefalii, pe care cu tot concursul și, se pare, îndrumarea autoritară a șefului cultelor, sunt încă departe a o găsi, — nu putem decât să zimbim, la încercarea ce vrea să ne unească pe noi cu aceia, cari singuri, *deși cu toții români*, sunt și vor fi încă multă vreme atât de neuniți între sine. Ori, Domnul Hristos a vorbit ... de o turmă și un păstor!

Tot astfel nu găsim nimic de remediat în convingerea noastră din punct de vedere național. Romani, latini după sânge, în legăturile noastre religioase cu Roma eternă noi găsim cel mai intim contact cu toți frații noștri latini după sânge, credincioși ai aceleiași biserici romane. Și cum legăturile religioase sunt cele mai puternice legături dintre oameni, dacă e vorba de o cimentare a alianței noastre pe veacuri cu frații mai mari, cari ne-au ajutat să venim la lumină ... poate că în alt sens va trebui să se facă ... odată: *acea „recomandabilă remediare”, care veacuri dea-*

rândul ne-a legat de cei mai înverșunați dușmani, *toți pravoslavnici*, ai ființei noastre naționale. Cuvântul de mag, repetat până la greață, al unui „fruntaș” ardelean, despre „*latinătate*” și „*ortodoxie*”, ca două temeuri ale conservării neamului nostru, sunt prin urmare cel mai patentat humbug ce s'a putut rosti vre-odată, care nu poate fi interpretat decât în sensul, că neamul nostru latin s'a menținut în mijlocul mării de slavi pravoslavnici: *.. cu toate că a fost și el ortodox*. S'a menținut *nu* grație ortodoxiei, ci grație vitalității sale latine.

Și acest adevăr — ca peste tot orice alt adevăr —, nu se poate răsturna cu câte un citat scormonit din nu știu ce carte obscură. Ar fi bine, să se înțeleagă în sfârșit acest lucru și să înceteze încercările, uneori foarte abile, de-a îmbăta lumea cu apă rece. — Aceasta în interesul științei istorice înseși.

Pentru că să invederăm însă și mai mult cele de mai sus, și în special faptul, că internaționalismul catolicismului roman nu stinge dragostea de neam și de țară, ci mai curând o întărește, am putea să ne provocăm la atitudinea atât de pronunțată națională a catolicilor maghiari, de cari se va mai vorbi în aceasta țară. — Dar luăm altă pildă, mult mai grăitoare pentru noi și ... împotriva altora.

Estă pilda *Belgiei și a României* din cursul războiului. Una catolică — cum puține mai sunt, alta ortodoxă, mai ortodoxă chiar decât ... Sârbia, care de mult făcuse concordatul cu Roma. Inundate de același dușman nemilos, ambele țărișoare sângerau sub forța brutală a pumnului teuton. Și aici și dincolo rămăsese doar un singur colț de pământ repângărit de dușman, pe care dincolo ca și aici, oștirea înfrântă dar nu umilită, în frunte cu cele mai simpatice figuri de mari căpitani — îl apăra cu sfortări putem zice mai mult decât omeneshti. Cu adevărat cea mai deplină asemănare, și aceasta în toate direcțiile afară de una singură, unde mai puțin trebuie să se întâmple o trădare, pe *terenul bisericesc*.

Șefii ambelor biserici din aceste două țări rămân în teritoriul ocupat de dușman, dar pe când acolo șeful bisericii catolice cardinalul *Mercier* trezește prin purtarea sa demnă admirația lumii întregi, pentru care prezidentul republicii franceze îl caută acasă la el pentru a-l decora cu cea mai înaltă decorațiune a țării martire, aici șeful bisericii ortodoxe române, primatele *Konon Arămescu*, este alungat din scaun de proprii săi fii sufletești.

...Și totuși se găsesc profesori de universitate, cari nu se țin între cei din urmă istorici, și se întâmplă a fi chiar membrii ai academiei române, cari au curajul să spună, că *această* biserică a fost „*pavăza neamului*” și să ne îndemne pe față la desfacerea legăturilor noastre cu Roma papală pe „ *motive de ordin național și patriotic*”!

Le răspundem cu'n singur cuvânt al Scripturii: *Iartă-le Doamne, că nu știu ce fac!*

SITUAȚIA.

Interne.

Centenarul lui Tudor Vladimirescu.

Serbările centenarului lui Tudor Vladimirescu urmează la București în mijlocul unei mari însuflețiri. În fața statuei lui Mihai Viteazul cântă muzicile și se execută dansuri naționale. Primăria Capitalei a oferit la școala de infanterie o masă de 700 tacâmuri.

Cu acest prilej au vorbit dnii Take Ionescu, ministrul de externe, Primarul Capitalei, dr. Gheorghian și delegați sosiți din toate unghiurile Țării.

Aceste serbări vor ține până la 22 Martie.

Constituirea blocului țărăniștilor basarabeni.

Parlamentarii basarabeni de toate nuanțele s'au întrunit Luni seara la o consfătuire prezidată de Stere. S'a încheiat un proces verbal, prin care blocul țărăniștilor basarabeni a luat ființă sub conducerea lui Stere.

Ministrul basarabean Sergie Niță își va înainta din nou dimisia sa guvernului.

Se așteaptă hotărârea doctorului Lupu, care intenționează să intre în blocul țărăniștilor basarabeni, fiind alesul Chișineului. Intrând Stere în blocul basarabenilor, Federația nu va suferi reforme.

Intrunirea Federației.

Marti dimineața s'a ținut consfătuirea comitetului executiv al Federației, hotărându-se ca opoziția să facă în parlament o declarație, arătând că este imposibilă o colaborare cu guvernul pentru înocmirea unei bune legi agrare, deoarece guvernul respinge la Senat toate amendamentele propuse de opoziție. La această consfătuire a participat și dl Alex. Vaida.

În unele cercuri opoziționale se afirmă, că membrii Federației se vor retrage din Camera și Senat, dacă guvernul va continua atitudinea sa intransigentă față de amendamentele propuse de opoziție.

România și conferința dela Porto-Rose.

În cercurile oficiale din București se asigură, că d. Take Ionescu a făcut demersuri pe

lângă guvernele competente ca România să fie admisă la conferința din Porto Rose, căreia i-se atribuie o importanță considerabilă pentru interesele românești.

Se asigură, că d. Take Ionescu ar avea intenția să participe în persoană la conferință.

Alegerea dela Dicio-Sânămărtin în cameră.

Cetim în „Gazeta Transilvaniei“ următoarele rânduri primite dela corespondentul său din București:

În chestia contestației alegerii dela Dicio-Sânămărtin s'a prevăzut, că majoritatea, care a aplaudat incapacitatea ministrului Argetoianu în administrarea averii țării, va consfinți și ilegalitatea dela Dicio-Sânămărtin. Cu toate argumentele aduse în sprijinul contestației de d-nii Maniu, Voicu Nițescu, Coltor, părintele Manu, Brezeanu și Iorga, majoritatea a validat mandatul fals obținut de d-l Pric, respingând în ședința de ieri a Camerei contestația cu 105 voturi contra 73.

Știri fellurite.

Opoziția națională s'a întrunit Duminecă la ora 3 d. a. sub presidenția dlui Iuliu Maniu. S'a luat hotărârea a lua atitudine în Camera și la Senat pentru înlăturarea ministrului Argetoianu din guvern.

Dl Al. Vaida-Voevod a sosit Duminecă la București pentru a lua parte la acțiunea politică.

Externe.

Inchiderea Conferinței din Londra.

Conferința din Londra s'a închis Sâmbătă după ce a examinat chestiunea austriacă. Comisiunea experților s'a întrunit după amiază sub președinția d-lui Loucher.

Au asistat d. Meda (Italia), d. de Saint-Aulaire și experții japonezi. D. Mayer a expus nevoile financiare ale Austriei, evaluându-se la 55 milioane de dolari în acest an. Delegații aliați prezenți au declarat, că doresc precizuni asupra nevoilor exacte ale Austriei, în special în cereale, etc. D. Mayer va expune Luni un raport detaliat asupra nevoilor reale ale Au-

striei: un studiu asupra balanței comerciale austriace; ce garanții poate da Austria pentru împrumuturile ce vor fi consimțite de Aliați.

Aliații și restaurarea Habsburgilor.

„Neues Wiener Journal“, din Viena, scrie că reprezentanții Antantei la Budapesta au înmanuat guvernului maghiar o notă prin care Antanta declară, că se opune unei restaurațiuni habsburgice pe tronul Ungariei. Nota a fost remisă ministrului de externe în numele Angliei, Franței și Italiei și exprimă dorința ca și țările vecine să se opună la o asemenea încercare.

Acest demers se raportează la faptul, că toate statele s'au decis, încă de pe vremea războiului, d'a continua luptele până la prăbușirea Casei de Austria, căci interesele acestea ar constitui un permanent pericol pentru pacea Europei.

Criza ministerială în Spania.

Dl Maura, care a fost însărcinat cu constituirea noului cabinet, a comunicat regelui Alfonso nereușita încercării sale. Regele a invitat pe dl Desalazare, însărcinându-l cu formarea cabinetului.

Contra revoluția rusească.

Contra revoluția în Rusia își urmează cursul. La Petrograd situația bolșevicilor a devenit critică. În mai multe părți ale Rusiei se dau lupte între trupele albe și roșii. Mișcarea contrarevoluționară nu e însă coordonată, deși câștigă tot mai multă intensitate.

Ultimele telegrame anunță, că Lenin ar fi fugit din Moscova și Troțki ar fi fost ucis.

Contrarevoluționarii au ocupat Petrogradul. Populația masacrează pe comuniști. Armatele roșii desertează în masă. Guvernul contrarevoluționar a convocat o nouă adunare constituantă. Mișcarea revoluționară contra bolșevicilor se lățește în toată Rusia. Se pare, că domnia bolșevică își trăiește cele din urmă zile. Zorii unei lumi nouă, de adevărată democrație se arată și în Rusia, după o neagră mizerie și suferinți de ani de zile — cari le-a pricinuit dominația bolșevică.

Zilele ce vor urma, se va face lumină deplină și cu privire la situația din Rusia.

Peste lume...

De Toma Cocișiu.

(Continuare).

Ileana îl ținea pe Toader al ei de după cap și nu-l lăsa să meargă. Nu mai putea plânge. I-se surseră ochii de atâta plâns, numai se văita și svâcnea cutremurându-se din tot trupul. — „Lasă-l Ileano, lasă-l să se ducă, că rămâne de ceilalți. Numai plânge fățul meu. Cine are noroc scapă și deacolo. Nu era să ne prăpădim și noi la Mailand și tot își aici îmbătrânit. Lasă-l, că doară nu merge deadreptu în mormânt. — Toader s'a smâncit odată din brațele neveste-i și a luat-o grăbit la pas. Pe Ileana n'au biruit-o picioarele și a căzut jos, ca un mototol. Alții au dus-o acasă.

Cătanele când au ajuns în drumul mare, au început niște cântece de răsona câmpul pe unde treceau. Soarele strălucea, prepelițele se ascundeau în iarbă. Intr'un rând a luat Toader cântarea lin, tânguitor, ca sara pe ciaglau în vremile de feciorie. Ceialalți și-au încetinit și ei glasul. Acum l-au năpădit pe Toader aducerile aminte din junia lui, de Ileana, de copii, datoria. Cânta, cânta și-și ștergea în colțul ochilor câte o lacrimă. Inapoi a lăr hăuliau alte cârduri de cătane din alte sate.

S'a adunat mulțime mare la gară. Se călca om pe om. A tăcut și aici doina româ-

nească. Alții erau pe aici, cari își sbierau cântecele. Mai puțini decât gloatele cu cămăși albe, dar mai tanțoși.

A venit trenul găfâind. Oameni câtă frunză și iarbă. Abia au încăput și ai noștri, în vagoane, mulți s'au-suit deasupra pe coperiș. Nici în casarmă n'au încăput dacă au ajuns, că i-au trimis într'o școală mare. Era aici și Iliuț cu fluierul. Tropăiau voinicii noștri pe parchet câte un brăuleț de să-i meargă vestea peste nouă țări și nouă mări. S'bierau și se luau la trântă, stau călări pe ferești pe la al 3-lea rând.

Printre cei dintâi, a plecat și Toader la bătaie. Când au auzit întâi tunurile bubuind li-s'a lăsat la toți teama în suflet. Ce va fi cu ei? Cu mulții fiind au mai prins inimă unul din altul.

Se găteau de un atac. Lumea furnica pedibuite, poruncile se dau în șoaptă, veniau lăzile cu muniție, se lucra în șanturi. Incepeau tunurile bu-bu, bu-bu-bu. Incepeau puștile pac-pac-pac. După ce contenea focul se culegeau rănii, se îngropau morții. Venia menajia. Apoi se așeza o liniște de mormânt.

Toader și-a scos uneltele de scris și s'a pus să scrie acasă. I-se părea, că numai de aceea trăește ca să poată scrie acasă.

Câmpu de luptă, 1914.

Draga mea soție și voi dragii
tatii copilași!

Când am plecat deacasă, nu gândeam, că vă mai pot trimite o vorbă. Am avut zilele

trecute foc mare cu Rusii. Eu am scăpat teafăr. Mulțămesc lui Dumnezeu, care ne ține pe toți. Da, să vezi, Ileană dragă, cum e pe aci, că gândești uneori, că ești în iad nu alta. Cu lucrul câmpului cum stați? Când culegeți cucuruzul?

Cu drag,

Toader.

Florești, 1914.

Dragul meu,

Am primit scrisoarea ta și am plâns de bucurie. Cum vedeam slovele și știam că-s scrise de mâna ta, n'as fi dat scrisoarea nici pentru o comoară. Tu trăești și n'ai murit? O, dragul meu Toader, de ce nu sunt și eu acolo cu tine, barem să-ți șterg sudorile de pe frunte.

Noaptea tresar din somn, par'că aud boănind în ușe, și-mi svâcnește inima și-mi țâue urechile. Mă scol, aprind lampa, se mai trezește copilul cel mare, îmi fac vorbă cu el și mă mai liniștesc.

Din partea noastră nu fi tu supărat, că noi facem ce putem. Cu lucrul câmpului n'am rămas înapoi, și nici n'o să rămânem până când ne ține Dumnezeu cu sănătate. Viteles tot mai soumpe. Din zi în zi le crește prețul. Vaca, care era cu o sută, acum e cu două. Vorbesc oamenii, că are să vie o vacă cu o mie și mai sus.

Și te roagă Pătru Schiop să-i scrii și lui vre-o scrisoare, că v'ați avut bine.

Cu drag

Ileana ta.

(Va urma).

Reuniunea arhidiecezană de misiuni.

După o activitate, care a dat cele mai frumoase rezultate, în cursul războiului reuniunea arhidiecezană de misiuni pentru popor a fost așa de mult stânjenită în urmărirea scopului său, încât de o activitate a ei în acest timp abia se poate vorbi. Cele câteva misiuni, cari totuși s'au ținut din toamna anului 1914 încoace, firește numai în cadrele admise de împrejurările războiului, sunt o dovadă grăitoare despre stăruințele depuse și în această vreme de comitetul reuniunii pentru a nu lăsa să adoarmă o mișcare atât de importantă pentru binele bisericii.

Impiedecată, în activitatea sa și după încheierea păcii, reuniunea — după cum aflăm cu bucurie — a hotărât acum în legătură cu începutul Păreseimilor să-și reia activitatea pe întreaga linie, angajând în serviciul său toate puterile, cari pot să-i fie de folos.

Anunțând aceasta fraților preoți — membri ai reuniunii, comitetul central ne roagă să le amintim de îndatoririle cuprinse în statutele reuniunii.

Holdele sunt coapte și secerișul este mult! La acest nou început de muncă să dea deci Dumnezeu să nu fie lucrătorii puțini!

Din jurul Sibiiului.

Cercul cultural al învățătorilor români din plasa Cisnădiei desvoaltă o muncă cu adevărat culturală. După alte conferințe pentru popor, ținute în diferite comune, Duminecă în 6 Martie învățătorii acestei plase s'au întrunit în comuna Bradu, pentru ca în fața mulțimei adunate în sala frumoasă a școlii de acolo să-și spună gândurile frumoase de cari sunt conduși în munca lor pentru binele și înaintarea poporului românesc. Sunt prezenți 16 învățători și învățătoare. Adunarea o deschide președintele cercului, învățătorul Oprean din Racovița cu o cuvântare, despre care un țăran din Bradu a spus: „Domnul acesta ne-a vorbit chiar ca un părinte bun și cu dragoste pentru copiii săi”, o caracterizare decât care eu mai bună nu pot face.

Urmează la cuvânt învățătorul din Tâlmăcel Petrașcu, care în disertația sa despre „drept și datorință” înalță spiritul ascultătorilor până la culmile cele mai înalte ale creștinismului. Fundamentul acestei lucrări frumoase — în care după ce explică conceptul dreptului și datorinței, arată drepturile și datorințele oamenilor față de sine însăși, față de Dumnezeu și religie, față de familie, societate, patrie și neam, îl formează principiile eterne propovăduite de Isus Hristos. Ca moment foarte îmbucurător amintesc că vorbind despre legătura tainei sf. Căsătorii dl Petrașcu susținea aproape nedesfacerea acelei legături. A fost greu a propune o învățătură care în partea primă e curată filozofie în terminii populari, iar silința de a alătura terminilor tehnici ori cuvintelor prea literare termini ori expresiuni populare explicatoare, făceau expunerea greoaie în unele locuri. Dar multele exemple luate din viața practică și cuvintele ce au urmat a Dlui preșident au lămurit pe deplin lucrurile ce eventual ar fi rămas neînțelese.

Au urmat apoi 3 dialoguri vesele predate bine de copii de școală, în cari prin glumele oale mai pișcătoare se combate lenca, fudulia și beția. Copii isteți au fost bine instruați de învățătorul lor Dl Ursu. Publicul a răs bine, dar a învățat mult.

Fetele tuturor erau vesele la sfârșitul adunării, poporul nu stia cum să mulțamească mai mult și mai frumos pentru învățăturile bune ce li-s'au popovăduit, pomîțând, că vor

urma toate sfaturile ce li-s'au dat și vor trăi în unire unii cu alții, pentruca să poată dovedi Sașilor conlocuitori, că Românul, supus și subjugat până mai ieri alaltăieri nu a fost vrednic de soarta iobăgiei, căci calitățile sale sufletești prin educație temeinică și stăruitoare în libertate îl fac și-l vor face poporul conducător cuminte și drept.

Această educație temeinică și stăruitoare e ținta cercului cultural al învățătorilor din plasa Cisnădie. Ei au început a cutreera satele cercului lor. Oare să fie acesta un semn, că ne trezim din amețală și începem a lucra serios? Am ajuns oare după doi ani și jumătate să vedem lucrurile așa cum sunt și să cumpănim greutatea situației cu simțul realității? Incepem oare a face mai puțină politică și mai multă educație morală, și națională? Bine ar fi căci e timpul suprem.

Rolul și importanța acestor întruniri în fața poporului fie învățătorești dar pot fi și preoțești ori chiar mestecate, ceea ce ar fi și mai bine, nu se poate îndeajuns aprecia, dacă mai adaugem, că sunt foarte potrivite pentru a-se discuta și alte chestiuni, cari privesc tagmele respective, se pot vota moțiunii ori chiar proteste contra acelor, cari puși fiind la cârma afacerilor obștești se poartă atât de mașter față cu învățătorii și preoții care și azi încă sunt singurii factori la cari se apelează în cazuri de restrise și vor fi în totdeauna. Cu alți învățați români ne întâlnim la sate de tot rar, doar pe timpul alegerilor, când mai mult strică decât edifică.

Preot Spătariu.

Informațiuni.

Incoronarea. Se vestește din București, că s'a hotărât, ca încoronarea Măestăzii Sale Regelui Ferdinand ca Rege al tuturor Românilor uniți într'un singur stat, — să se facă în Septembrie a acestni an, la Alba-Iulia.

— **Complotul unguresc,** care la început ni-a cam speriat — azi începe să ne plictisească. — Până acuma s'au descoperit zeci de comploturi cu ramificații extinse, cari toate duceau la Budapesta — unde se spune, că e cuibul tigrilor rentorși după isgonirea lor din partea vitezei noastre armate. — Mereu să neliniștesc cu deosebire acești cari sunt între noi — și acestora ar trebui să-le arătăm, că avem ac și de cojocul lor. — Răbdarea trecută peste marginile intereselor noastre de viață trece în lașitate. Și ni-se pare, că iubiiții noștri unguri explică rău indulgența și bunăvoința noastră față de ei — altcum nu se poate explica, că și la noi, în Blaj, să adună și fac conventicule secrete cu planuri anarhice. — Răbdarea și prevenirea își are și ea rostul ei și ar trebui să-le arătăm, că știm să fim și altcum.

— **Suprasolviri incassate** cu prilejul balului studentilor din 12 Februarie 1921. Samuil Sabo Blaj 5 lei, Enyedi 20 lei, Schiessel K. 50 lei, Ștefan Roșian Cluj 20 lei, Dr. Alex. Borza Cluj 40 lei, dr. Isidor Marcu 20 lei, dr. Victor Macaveiu 20 lei, Fam. Hansa 5 lei, Lupcan Alex. 10 lei, Fam. Morar 5 lei, Dna Baciu 5 lei, Fam. Negrea 5 lei, Fam. Popoviciu 20 lei, Adrian Nyerges 10 lei, Fam. Gruța 10 lei, V. Tutela 5 lei, Simeon Gizdavu 20 lei, Fam. Pușcaș 20 lei, Fam. Dr. Ijac 5 lei, Dr. Friedmann 20 lei, Leon Maior 20 lei, Fam. Laghiu 10 lei, Dna Schuller 10 lei, Fam. Eisicoviciu 40 lei, Dna X. 30 lei, Fam. Mărza 20 lei, Păr. Ilian, Grind 40 lei, Valer Comșa, Copăcel 40 lei,

Bozac 10 lei, Dna Man 10 lei, I. Schneider 10 lei, Handrea 30 lei, dr. Ionel Pop 80 lei, Traian Novac 60 lei, Rudolf Rițiu 20 lei, Săserman 5 lei, Dna Sinberger 30 lei, Fam. Simon 40 lei, Ștefan Puia 30 lei, Ștefan Nyerges 10 lei, Aug. Stupariu 10 lei, Eug. Hopârtean 10 lei, Simeon Băcilă 10 lei, I. Pop-Zeicani 10 lei, Fam. Coltor 10 lei, Vas. Suciș 10 lei, Libr. Seminarială 100 Lei, Dna Schmidt 10 lei, Arcadiu Ienășel 15 lei, dr. Măcelar 10 lei, Aug. Gruța 10 lei, Fam. Vas. Moldovan 40 lei, A. C. Domșa 30 lei, Oct. Măcelar 30 lei, Dșoara Darvaș 30 lei, Dna Oltean 20 lei, Ioan Blaga 40 lei, Farm. Busoiu 20 lei, Dr. Doctor 10 lei, Aug. Caliani 30 lei, D. Florian 5 lei, Iustin Hossu 30 lei, Dionisiu Trifan 30 lei, Emil Oltean 30 lei, Văd. Veza 5 lei, Chiciudean 10 lei, dr. Vasile Suciș, mitropolit 50, Eugen Nicola 80 lei, dr. Denghel 30 lei, Victor Muntean 30 lei, Ioan Maior 80 lei, dr. Emil Chețian 5 lei, Ferdinand Kamff 10 lei, Emil Anastasiu 10 lei, Pap Ernestin, Vulcan 50 lei, Iuliu Maior 5 lei, Iosif Pop 10 lei, Oct. Modorcea 10 lei, Deputat G. P. Văleanu 100 lei, Protopop Iacob Domșa 20 lei, Ioan Stoia, inv. Orlat 20 lei, Grigore Pădurean 20 lei, Niculae Țarină 10 lei, dr. Eugen Tatar, Deva 200 lei, Dumitru Colcer, secretar Bicaz 20 lei, Cor. Suciș 10 lei, Preoții din tractul Sebeșului 200 lei, Maxim Blaga 20 lei, Gheorghe Mărcuțiu 20 lei, Rusu Romul, secretar Blaj 25 lei, Frățilă Aug., pretore 50 lei, Oct. Bulbuc, Mintiu 20 lei, Tamaș Pop, contabil Vad 50 lei, Ioan Popa, preot Cergăul-mare 50 lei, Păr. Crișan, Totháza 20 lei.

S'au incassat cu totul lei: 4945—
Spese lei: 2266 80
Venit curat lei: 2678 20

depuși la fondul stud. bolnavi.

Pentru suprasolviri mulțumește
Blaj, la 7 Martie 1921.

Pentru Comitetul aranjator:

Iuliu Maior,
preșident.

Oct. Modorcea,
cassier.

Cătră toți secretarii cercuali și comunali din
Ardeal, Banat și părțile alipite

Iubiți Colegi!

După cum v'am comunicat prin Dnii Subprefecți a tuturor județelor, subsemnații din încredințarea reuniunii secretarilor din județul Alba-Interioră am stabilit ținerea congresului nostru pe zilele de 28 și 29 Martie 1921 în Cluj cu programul următor:

1. Deschiderea și constituirea congresului.
2. Esmiterea diferitelor comisiuni.
3. Greutățile actuale în administrație și modul lor de sanare.
4. Modul de salarizare a secretarilor.
5. Proiectul de unificare al administrației.
6. Înființarea reuniunii regnicolare a secretarilor și prezentarea proiectului de statute.
7. Înființarea unui ziar de specialitate.
8. Alegerea consiliului reuniunii.
9. Eventuale propuneri.
10. Închiderea congresului.

Am fost siliți să facem pasul acesta, fiind ceasul al 12-lea. Trebuie să ne validăm drepturile, să arătăm, că nu avem numai datorințe, ci și drepturi.

Congresul este începutul de încheiere a rândurilor noastre.

Deci pe zilele de 28 și 29 Martie 1921 să părăsim cu toți cancelariile și să fim în Cluj.

La congres cu drag vedem și pe colegii din regatul vechiu.

În nădejdea întâlnirii vă trimitem salutările cele mai călduroase.

Blaj, la 14 Martie 1921.

ss. Romul Rusu.

ss. Gregoriu Ceteanu.

ss. Emil Bitea.

ss. Niculae Todor.

Posta Redacțiunii.

D. N. protop. în S. Un moment stăm pe loc.

S. P. Poeziilor trimise le cam lipsește muzica. —

Nemurirea să cucerește cu jertfe. — Înainte!

Redactor responsabil: Vasiliu Suciș.

„VULTURUL“ bancă pentru credit și economii societate anonimă în Diciosânmărtin.

Convocator.

P. T. Domnii acționari ai institutului „Vulturul“ bancă pentru credit și economii societate anonimă, Diciosânmărtin, se învită cu onoare în sensul §. 22 și următorii din statute

la a XIV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Diciosânmărtin la 6 April st. n. a. c. la 10 ore în localul institutului.

OBIECTELE SUNT:

1. Raportul consiliului de administrație, raportul comitetului de cenzori, bilanțul și darea absoluterului, distribuirea profitului curat și a sumei destinate spre scopuri culturale și de binefacere, și fixarea marcelor de prezență pe 1921.

2. Alegerea alor 4 membri ai consiliului de administrație.

3. Alegerea comitetului de cenzori.

4. Schimbarea respective revizuirea statutelor băncii.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare, sunt rugați a-și depune la cassa institutului, sau la institutele Membre a-le Solidarității, acțiunile și titlul provizor dela ultima emisiune, eventual documentul de plenipotență până la 5 April la 12 ore din zi.

Diciosânmărtin la 11 Martie 1921.

„Vulturul“

bancă pentru credit și economii societate anonimă.

Consiliul de administrație:

Alesandru Maior m. p.
director.

Gregoriu Simon m. p.
membru al cons. de adm

Bilanț pe anul al XIV-lea 1920.

Active.	C o n t o —	B i l a n ț.	Pasive.
Cassa în numerar	352,656.97	Capital societar	300,000.—
Cambii de bancă	183,722.50	Fondul de rezervă	100,000.—
Imprumuturi hipotecare	26,352.—	„ „ pensiuni	30,000.—
Depuneri proprii	18,282.68	„ „ cultului Diciosânmărtin	5,000.—
Efecte	67,500.—	Spese de emisiune	10,000.—
Realități	40,000.—	Depuneri spre fructificare	1,420,925.23
Conturi curente cu acoperire	1,086,184.01	Diverse conturi creditoare	27,362.81
Debitori, spese de proces și protest	20.90	Dividendă neridicată	2,255.90
Debitori cu acoperire de cecuri	169,325.66	Interese transitoare	7,450.—
Spese de întabulare	637.25	Profit curat	41,690.03
	<u>1,944,683.97</u>		<u>1,944,683.97</u>
Eșite.	C o n t o p r o f i t	ș i p e r d e r e.	Intrate.
Interese la depuneri spre fruct.	39,553.85	Interese dela cambii	16,740.80
Salare: plata funcționarilor direcțiunii și a comitetului de supraveghere	28,151.50	„ „ împrumuturi hipotecare	3,477.—
Spese curente	34,317.27	„ „ Conto Curent	105,177.70
Marce de prezență	1,015.—	„ „ efecte	1,435.50
Porto postal	303.50	„ „ ratele acț.	536.02
Contribuție după depuneri	3,955.38	Provisiuni	20,899.51
Profit curat	41,690.03	Chirie	720.—
	<u>148,986.53</u>		<u>148,986.53</u>

Diciosânmărtin la 11 Martie 1921.

Alesandru Maior m. p.
director.

George Todoran m. p.
contabil.

DIRECȚIUNEA:

Victor Maior m. p. G. Simon m. p. Dănilă Boilă m. p. Iuliu Laslo m. p. Ioan Bâdea m. p. Muntean m. p.
președinte. Augustin Folea m. p. George Săbău m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și l-am aflat în deplină regulă, și în consonanță cu registrele institutului purtate în bună regulă.

Diciosânmărtin la 11 Martie 1921.

COMITETUL DE SUPRAVEGHERE:

A. C. Domșa m. p. N. Todoran m. p. Augustin Chețian m. p. Nicolau Frâncu m. p. Coman Petru m. p.
președinte.